

SELFIES

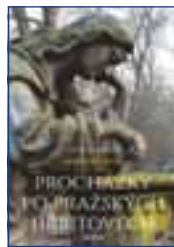

Oddělení Q jsem poprvé zaregistrovala v televizi. Film podle knihy Jussi Adler-Olsena Žena v kleci byl nervy drásající. Prvotřídní ukázka skutečné severské krimi. Žena unesená a několik let uvězněná v potrubí trajektu – prostě zaživa pohřbená, mučená svým trýznitelem, který se o ni roky staral, aby co nejvíc trpěla – co ještě dodat, několik dní se mi o tom zdálo. Politčka, kterou před pěti lety unesli, a nikdy se nenašlo její tělo, byl první případ detektiva Carla Morca v jeho nové „funkci“. Po zpackaném vyšetřování byl odvelen do pozemní místnosti ke starým nevyřešeným případům

a k ruce dostal asistenta Assada. Jeho oddělení dostalo název Q a nevězná politčka byla jeho prvním případem. Trvalo mi nějakou chvíli, než jsem se odvážila dál sledovat tuhle krimiságu. *Selfies* je zatím posledním dílem této série krimiománů. Autor těchto klasických seversky drsných románů **Jussi Adler-Olsen** je synem významného dánského psychiatra a život strávil v oficiálních rezidencích lékařů psychiatrických léčen v Dánsku. To samozřejmě ovlivnilo i jeho pozdější názory a já si troufám říct, že i jeho tvorbu. Studoval několik oborů – od medicíny a sociologie po filmovou vědu. A zřejmě právě tahle studia můžou za to, že jeho knihy jsou dokonalou předlohou pro skutečně napínavé detektivní filmy, které vás nenechají vydechnout. Prolog nejnovější knihy *Selfies* hned připomene Olsenovo dětství, jeho otce psychiatra a studia sociologie: malá Dorrit uvidí v dědečkově pokoji fotografie, které velmi jasně ukazují jeho nacistickou minulost. Nerozumí tomu a maminka jí raději řekne: „Půjdeme domů a na všechno zapomeneme.“ Všichni psychiatři už vědí, že takhle to u dětí nefunguje. Ale zpátky k románu – oddělení Q se potýká s vlastní existencí. Nadřízení docházejí k závěru, že se jim zdá objasněnost případů tohoto oddělení pod hranicí očekávání. Proto přichází Rose, která má tuto reputaci napravit. Sama se ale začne propadat do své minulosti a psychické problémy ji táhnou do hloubek minula. Všechny linky postav nesou svoje vlastní napětí a velmi přesně vykreslenou povahu a charakter. I proto je jasné, že Olsenovy knihy jsou a budou skvělým výběrem pro filmové scenáristy.

JARMILA SKOPALOVÁ

PROCHÁZKY PO PRAŽSKÝCH HŘBITOVECH

„Hřbitovy a Praha – to je téma v nejširším slova smyslu kulturněhistorické, jehož význam si dnešní doba stále více uvědomuje. Hřbitovy jsou do značné míry koncentrovanou zkratkou historie i kultury, odrazem životních poměrů Pražanů. Patří také k nejkrásnějším pražským parkům, ke galeriím pod širým nebem i k muzeím připomínajícím největší osobnosti naší historie a kultury,“ píše **Petr Kovařík** v úvodu ke své knize *Procházky po pražských hřbitovech* (vydal Knižní klub v edici Universum). „Pražské hřbitovy nejsou sice tak proslavené

jako třeba hřbitovy pařížské či pohřebiště *campo santo* v italských městech (v Miláně, Janově nebo v Pise), ale mají svůj nezaměnitelný charakter. Zajímají se o ně nejen Pražané, ale i turisté a cizinci navštěvující Prahu. K nevyhledávanějším památkám bezesporu patří Starý židovský hřbitov na Josefově (...) Přestože se největším pražským hřbitovům (Olšanským) říká Město mrtvých, jsou zároveň živé a proměnlivé. Hřbitovy vznikají i zanikají, hrobů přibývá, ale také jich mnoho mizí, leckdy i bez jakékoli stopy.“ Petr Kovařík je autorem známého *Klíče k pražským hřbitovům* (2001) a spoluautorem *Klíče k českým hřbitovům* (2013); danému tématu se tedy věnuje dlouhodobě. Jeho nová kniha není jen průvodcem, ale i praktickou publikací: čtenář zde najde potřebné důležité adresy, a než se vydá na pomyslné procházky po hřbitovech, dozví se, jak se u nás pohřbívalo a jak nesnadná byla v minulosti cesta pohřbívání žehem, kde spočinuli naši panovníci a prezidenti a v samostatné kapitole se dočte také o židovských hřbitovech a pohřbívání. Pak už následuje průvodce rozdělený podle deseti pražských obvodů. Autor vždy stručně popíše historii daného hřbitova, jeho význam a proměny v čase a stručně připomene významné jedince, kteří na daném hřbitově našli poslední spočinutí. V knize samozřejmě nechybí ani spousta fotografií Petra Kovaříka, Jany Jůzlové a z Archivu hl. m. Prahy a také plánky hřbitovů. Pokud tedy čtenář hledá hrob některého českého umělce či politika, snadno jej podle této knihy najde a může pak navštívit, již poučen o místě, kde je daná osobnost pohřbena.

MILAN VALDEN

SOUTĚŽ

o dva výtisky knihy Panenka od Věry Kadlecové

Čtivá výpověď o síle lásky a devastujícím účinku drogy.

Novinářka Beata a zlomená Eva se setkávají v léčebně, kde Beata naslouchá životnímu příběhu Evy. Kdysi krásná žena, které i přes péči o rodinu se dvěma dětmi v životě stále něco chybělo, se nechala svést přitažlivým mužem a vyslyšela jeho přání, aby společně vybudovali exkluzivní hotel. Světácký milenec ale Evu postupně zatahuje do nečistých obchodů i náklonnosti ke kokainu. Lásky, drogy, postupný rozklad osobnosti a marné volání o pomoc, o tom všem je tato kniha, napsaná s výtečnou znalostí lidské psychologie.

Jaký je název knihy, která volně navazuje na psychothriller *Panenka*:

- a) Oběť
- b) Vina

Správnou odpověď najdete na <https://www.harlequinnaruby.cz/>
Odpovědi zasílejte na adresu: knizni.novinky@sckn.cz do 8. 6. 2018

SVOBODNÁ A DIVOKÁ 90. LÉTA

Růžový tank. Papež poprvé v Československu. První svobodné volby, první bankomaty, první mobilní telefony, první soukromý celovečerní film natočený po roce 1989 (*Tankový prapor*). Přejmenování ulic a odstraňování soch. Pomlčková válka a rozpad Československa. Stouni či Michael Jackson v Praze. Restituce a kupónová privatizace. Televize Nova. Oscar pro *Kolju*. Odsun sovětských vojsk a zánik RVHP. Jágrova „deka“

a fenomén Jágrův vůbec. Zlato z Nagana. Bába Tutovka. Podnikatelská móda a podnikatelské baroko. Tančící dům. Lustrační zákony a Cibulkovy seznamy. Šmucero *Tabu*, *Zlaté stránky*, bezdomovci, rozmach second handů, nákupy v zahraničí... Vzpomínáte ještě? Dnes už je to všechno historie, dokonce spadající do minulého století, ale přece jen ne natolik vzdálená, aby si ji většina z nás nepamatovala. *Svobodná a divoká 90. léta* – ano, do tohoto období po tzv. sametové revoluci, tedy pádu komunistického režimu v roce 1989, všechny tyto události a fenomény spadají. A právě tak se jmenuje i obrazově bohatě vybavená publikace, kterou vydal Radioservis péčí editora **Dušana Radovanoviče** s podtitulem *Příběhy z doby, kdy bylo možné téměř vše*. Když všechny tyto vzpomínky vidí čtenář sebrané v jedné knize, nemůže se ubránit údivu: co všechno bylo možné i nemožné, co vše se stalo, jak a v čem jsme žili, co jsme zažili, co nás trápilo i netrápilo, bavilo i rozčilovalo. Je zákonitě, že po čtyřiceti letech komunistické totality jsme byli „jak utržení ze řetězu“ a že devadesátá léta přinesla jak pozitivní (svoboda, demokracie, cestování, knihy či filmy dříve zakázané, obchody plné zboží atd.), tak negativní. Ta v našem povědomí možná bohužel převažují, ale není se co divit: jejich důsledky si neseme často dodnes, na jejich stopy narážíme ještě po skoro dvaceti letech, co tu máme nové století, ba dokonce tisíciletí. Rasové vraždy, rumová aféra, úpadek českého hornictví, orlické vraždy, drogy, skořápkáři, lehké topné oleje, kauza „Olovo“, úpadek Poldi Kladno či textilního průmyslu, vytunelování různých fondů a podniků, bankrot kampeliček, telenovely, první ministr ve vězení... Inu, listujte, vzpomínejte, stojí to za to!

MILAN VALDEN